

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci **žalobcu: NAVY team, s.r.o.**, Seberíniho 9, Bratislava, IČO: 35 852 186, zastúpený: *Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o.*, Bajkalská 31, Bratislava, proti **žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Vazovova 2, Bratislava, právny nástupca Daňového riaditeľstva, Nová ulica 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/11464-75054/2010/991091-r zo 7. júla 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 279/2010-40 z 8. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 279/2010-40 z 8. júna 2011, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S 279/2010-40 z 8. júna 2011 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/222/11464-75054/2010/991091-r zo dňa 7.7.2010, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Pezinok č.j. 608/320/18694/2010/Čav zo dňa 13.5.2010, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2008 v sume 5.008,36 €, nakoľko žalobca do daňových výdavkov v roku 2006 zahrnul výdavky, ktorých vynaloženie na daňové účely nevedel v daňovom konaní dostatočne preukázať. Po preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného dospel krajský súd k záveru, že toto je v súlade so zákonom.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že z podkladov pripojených v administratívnom spise žalovaného krajský súd zistil, že u žalobcu bola vykonaná kontrola dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2008. Z daňovej kontroly bol vyhotovený Protokol o výsledku zistenia z daňovej kontroly č. 608/320/14821/2010/Čav zo dňa 19.4.2010. Po predložených námietkach k protokolu bol dňa 6.5.2010 spísaný Dodatok č. 1 k protokolu zistenia z daňovej kontroly č. 608/320/14821/2010/Čav zo dňa 19.4.2010, ktorý bol prerokovaný dňa 6.5.2010. Z predložených dokladov správca dane neuznal za daňové výdavky uskutočnené na základe faktúr: dodávateľská faktúra č. 101 z 19.11.2008 vo výške 197.479,--Sk, uhradená dňa 20.11.2008, dodávateľská faktúra č. 103 z 25.11.2008, vo výške 203.361,--Sk, uhradená dňa 26.11.2008, dodávateľská faktúra č. 111 z 1.12.2008 na sumu 242.017,--Sk, uhradená dňa 2.12.2008 a dodávateľská faktúra č. 116 zo dňa 17.12.2008 vo výške 151.261,--Sk, uhradená dňa 18.12.2008. Všetky faktúry boli vystavené od spoločnosti GOLD MKM, s.r.o..

V administratívnom spise sa ďalej nachádzajú príjmové pokladničné doklady a výdavkové pokladničné doklady potvrdzujúce hotovostný nákup tovaru uvedený

vo faktúrach. Na faktúrach sa nachádza údaj, že ich vytlačil v deň vystavenia P. M., nachádza sa tam odtlačok pečiatky spoločnosti GOLD MKM, s.r.o. a nečitateľný podpis.

Dňa 13.5.2010 pod č.j. 608/320/18694/2010/Čav vydal Daňový úrad Pezinok dodatočný platobný výmer na rozdiel dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2008 v sume 5.008,36 €. Vyššie uvedené dodávateľské faktúry od spoločnosti GOLD MKM, s.r.o. správca dane neuznal z dôvodov, že daňový subjekt GOLD MKM, s.r.o. sa na adrese podľa výpisu z Obchodného registra nenachádza, podľa evidencie správca dane uvedený daňový subjekt so správcom dane nespôlupracuje, listové zásielky sa vracajú s odôvodnením, že je adresát neznámy, jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti je občan Mexika, pričom daňový subjekt nemá na území SR žiadneho splnomocneného zástupcu. Uvedený daňový subjekt nespôlupracuje s Daňovým úradom Bratislava I od augusta 2008.

Preto zo strany žalobcu nebolo dôveryhodne preukázané nadobudnutie tovaru, čím porušil povinnosť ustanovenú v § 15 ods. 6 zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní“). Podľa správca dane daňové doklady, na ktorých je uvedené meno P. M. sú fiktívne, pretože osoba P. M. sa v Registri obyvateľov SR nenachádza. Za nezodpovedajúci skutočnosti považoval správca dane tiež inventúrny súpis zásob k 31.12.2008, pretože v registri daňového úradu sa nenachádza adresa žiadnej prevádzky ani skladu, kde daňový subjekt žiadal vykonať miestne zisťovanie. Nenahlásením prevádzky alebo skladu si daňový subjekt nesplnil oznamovaciu povinnosť v zmysle § 31 zákona o správe daní. Zo strany žalobcu nebolo preukázané nadobudnutie tovaru, správca dane preto neuznal výdavky na nákup tovaru za daňové výdavky na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov preukázateľne vynaložených daňovníkom v zmysle § 2 písm. i) zák. č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov (ďalej len „zákon o DP“). Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný dňa 7.7.2010 rozhodnutím č. I/222/11464-75054/2010/991091-r, ktorým rozhodnutie prvostupňového daňového orgánu potvrdil. Žalovaný sa stotožnil so závermi

uvedenými v dodatočnom platobnom výmere, konštatoval, že správca dane postupoval v súlade s ust. § 2, § 15 a § 29 zákona o správe daní, daňová kontrola bola vykonaná v rozsahu nevyhnutne potrebnom na dosiahnutie jej účelu a správca dane pri zachovaní práv a právom chránených záujmov žalobcu vyhodnotil všetky dôkazy správne.

Krajský súd poukázal na to, že správca dane i žalovaný mali v daňovom konaní dostatočne preukázané, že daňový subjekt GOLD MKM, s.r.o. uvádzaný na predmetných faktúrach sa na adrese podľa výpisu z obchodného registra nenachádzal, navyše od augusta 2008 so správcom dane nespolupracoval. Ďalej mal správca dane a žalovaný za preukázané, že v čase rozhodnom pre daňové konanie bol jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti štátny občan Mexika, Librado Dávid Rodrigues a daňový subjekt GOLD MKM, s.r.o. nemal na území SR žiadneho evidovaného zamestnanca, či splnomocneného zástupcu. Vychádzajúc z ustanovení § 13 a nasl. Obchodného zákonníka z toho podľa názoru krajského súdu nad všetky pochybnosti vyplýva, že osoba, konajúca za obchodnú spoločnosť GOLD MKM, s.r.o., komunikujúca so žalobcom, nemohla byť osobou oprávnenou za túto obchodnú spoločnosť konať a zaväzovať ju svojimi úkonmi. V tejto súvislosti poukázal krajský súd na to, že pokiaľ niekto tvrdil, že zastupuje uvedenú obchodnú spoločnosť, mal si žalobca túto skutočnosť overiť a pokiaľ tak neurobil, niesol riziko i zodpovednosť za prípadnú škodu, či iný postih. Podľa názoru krajského súdu nie je právne významné, či osoba P. M. existuje alebo nie. V daňovom konaní sa nebolo možné s uvedenou osobou skontaktovať, aby potvrdila tvrdenia uvádzané žalobcom. Pokiaľ osoba (P. M.) uvedená na daňových dokladoch (faktúrach) nie je evidovaná v Registri obyvateľov SR, je to ďalším dôkazom potvrdzujúcim žalobcom nevyvrátenú domnienku, že medzi obchodnou spoločnosťou GOLD MKM, s.r.o. a žalobcom k žiadnemu obchodu (k zdaniteľnému plneniu) nedošlo.

Krajský súd zopakoval, že dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie. Správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov. Dôkazná povinnosť je predovšetkým na daňovom subjekte,

ktorý preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

V predmetnom daňovom konaní však podľa názoru krajského súdu nebolo žalobcom dostatočne a hodnoverne preukázané, že fakturovaný tovar žalobca nadobudol od dodávateľa GOLD MKM, s.r.o., ako sa uvádza na predmetných faktúrach preverovaných správcom dane pri daňovej kontrole. Nebolo na mieste ani použitie pomôcok, pretože žalobca za dodávateľa tovaru označil obchodnú spoločnosť GOLD MKM, s.r.o. a predložil faktúry, teda skutkové okolnosti boli zrejmé. Krajský súd preto prisvedčil žalovanému, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií, záznamov vedených žalobcom a že v danom prípade nešlo o výdavok na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov preukázateľne vynaložených žalobcom v zmysle § 2 písm. i) zákona o DP.

Krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že na pozadí vyššie uvedených skutočností by previerka existencie tovaru v sklade na Galvániho 2/A v Bratislave, ktorej sa žalobca domáhal, bola dôkazom vykonaným nadbytočne, pretože samotná prítomnosť tovaru by nepreukazovala jeho priame nadobudnutie od spoločnosti GOLD MKM, s.r.o. ako i právny titul vystavenia predmetných faktúr.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal prostredníctvom právneho zástupcu, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu 1. stupňa zmenil a zrušil rozhodnutia správnych orgánov, nakoľko podľa jeho názoru je rozhodnutie krajského súdu neurčité, nepresvedčivé, absentuje v ňom vyhodnotenie žalobcom tvrdených preukázaných skutočností a krajský súd podľa jeho názoru potvrdil rozhodnutie žalovaného, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom.

Tiež zopakoval námietku súvisiacu s nevykonaním dôkazu – preverky tovarových zásob žalobcu a požadoval zrušenie rozhodnutí správnych orgánov aj z dôvodu, že administratívny spis nebol úplný.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril listom z 26. augusta 2011, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, pričom poukázal na to, že v odvolaní žalobca uvádza len tie skutočnosti, ktoré už boli predmetom pojednávania pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa krajský súd v napadnutom rozsudku náležite vysporiadal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 18. apríla 2012 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 2 písm. i) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov, na účely tohto zákona sa rozumie daňovým výdavkom výdavok (náklad) na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov preukázateľne vynaložený daňovníkom, zaúčtovaný v účtovníctve daňovníka alebo zaevidovaný v evidencii daňovníka podľa § 6 ods. 11, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 21 ods. 1 daňovými výdavkami nie sú výdavky (náklady), ktoré nesúvisia so zdaniteľným príjmom, aj keď tieto výdavky (náklady) daňovník účtoval, výdavky (náklady), ktorých vynaloženie na daňové účely nie je dostatočne preukázané.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní, správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich

povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň.

Podľa ods. 3 správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Podľa ods. 6 pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

Podľa ods. 8 právom i povinnosťou všetkých daňových subjektov je úzko spolupracovať so správcom dane v daňovom konaní.

Podľa § 15 ods. 5 písm. c) daňový subjekt, u ktorého sa vykonáva daňová kontrola má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane právo predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, najneskôr v lehote podľa odseku 10 druhej vety.

Podľa § 29 ods. 1 dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie.

Podľa ods. 2 správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa ods. 4 ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa ods. 8 daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým mu bol vyrubený rozdiel dane z príjmu právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2008 v sume 5.008,36 €, nakoľko žalobca do daňových výdavkov v roku 2008 zahrnul výdavky, ktorých vynaloženie na daňové účely nevedel v daňovom konaní dostatočne preukázať.

Žalobca v odvolaní predovšetkým namietal, že rozhodnutie krajského súdu je arbitrárne, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konanie, pričom poukázal na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR, preto sa odvolací súd zamerlal v prvom rade na preskúmanie tejto skutočnosti.

V zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu pre posúdenie arbitrárnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku považoval odvolací súd za kľúčové zistenie, či spôsob, ktorým krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie, je ústavne a zákonne konformný. Inými slovami povedané, úlohou najvyššieho súdu bolo zistiť, či spôsob výkladu príslušných zákonných ustanovení, ktorým krajský súd zdôvodnil svoje rozhodnutie, vzhľadom na zistený skutkový stav, nie je svojvoľný (arbitráry) alebo ústavne a zákonne neudržateľný pre zjavné pochybenia alebo omyly v posudzovaní obsahu aplikovanej právnej úpravy (*mutatis mutandis* II. ÚS 127/07).

Ako vyplýva z konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (napríklad II. ÚS 127/07, I. ÚS 110/02) o svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. V predmetnej právnej veci aplikácia a výklad príslušných ustanovení zákona o správe daní a zákona o DP nie je popretím ich zmyslu. V tejto súvislosti najvyšší súd konštatuje, že napadnutý rozsudok krajského súdu je riadne odôvodnený, nie je arbitráry a nesignalizuje možnosť porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy. Úvaha krajského súdu, ktorá vychádza z konkrétnych faktov je logická, a preto aj legitímna a žiadne znaky arbitrárnosti nevykazuje.

Skutočnosť, že sa žalobca s názorom krajského súdu nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu podľa

čl. 46 ods. 1 ústavy (napríklad II. ÚS 87/07-10). Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína, a najvyšší súd sa s tým v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

Vychádzajúc z uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práva žalobcu na prístup k súdu a nebola mu ani odňatá možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ ide o námietku neúplnosti administratívneho spisu, z obsahu odvolania je zrejmé, že žalobca nepochopil správne podstatu ustanovenia § 250j ods. 3 OSP, ktoré nemá na mysli neúplnosť administratívneho spisu v tom zmysle, že nebol dostatočne presne zistený a zadokumentovaný skutkový stav, ale zo znenia § 250j ods. 3 OSP je zrejmé, že ide o prípad, kedy administratívny spis, tak ako bol vytvorený počas správneho konania, nebol konajúcemu súdu predložený úplný, t.j. jeho časť chýbala.

O takýto prípad však v prejednávanej veci nešlo.

V merite veci sa odvolací súd stotožnil s preskúvaným rozhodnutím krajského súdu v celom rozsahu a na jeho doplnenie považuje za potrebné uviesť, že krajský súd sa zaoberal aj námietkou žalobcu týkajúcou sa nevykonania miestneho zisťovania ohľadne existencie tovarových zásob v sklade, ktorý žalobca uvádza ako svoj sklad, napriek tomu, že správcom dane bolo zistené, že žalobca skladovými priestormi vlastnými, ani prenajatými na uvedenej adrese ani žiadnymi inými, v tom čase nedisponoval. Tieto zistenia žalobca nepoprel.

Pokiaľ ide o samotnú dodávku tovaru, okrem konateľa žalobcu, Juraja Barančíka, ktorý opísal priebeh prevzatia tovaru od p. M., ktorý mu mal byť predstavený na stretnutí s konateľom spoločnosti GOLD MKM s.r.o. v neuvedený deň, nikto iný nemohol potvrdiť, že k dodaniu tovaru v rozsahu, akým bol vydokladovaný na predmetných faktúrach a v cene, na ktorú boli vystavené pokladničné doklady, skutočne došlo. Aj odvolací súd dospel k záveru, že vykonanie miestneho zisťovania na adrese Galvániho 2/A, v Bratislave, kde sa mali nachádzať údajné tovarové zásoby žalobcu, by nemohlo preukázať skutočnosť, či tovar, ktorý sa prípadne mohol v týchto priestoroch nachádzať, skutočne patrí žalobcovi a už vôbec nie tú skutočnosť, že bol skutočne dodaný spoločnosťou GOLD MKM s.r.o. žalobcovi.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že v súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu.

Preto ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa s relevantnými námietkami žalobcu.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu, neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný, a žalovanému ich náhrada neprináleží.

Pokiaľ ide o zmenu v osobe žalovaného, táto nastala v dôsledku prijatia zákona č. 333/2011 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva, § 2 ods. 1 a § 10 ods. 1.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 18. apríla 2012

JUDr. Alena Poláčková PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth